# Raport z projektu w ramach przedmiotu Modelowanie Matematyczne

Bartosz Chabros 198404 — Beniamin Cymanowski 198067

13 czerwca 2025

#### 1 Cel projektu

Celem projektu było stworzenie aplikacji umożliwiającej symulację odpowiedzi układu dynamicznego z regulatorem PI na różne typy sygnałów wejściowych. Użytkownik może zmieniać parametry transmitancji, regulatora oraz sygnału wejściowego z poziomu interfejsu graficznego.

## 2 Opis układu

Układ składa się z transmitancji obiektu  $G_p(s)$  oraz regulatora PI  $G_c(s)$ . Całość została zamknięta w pętli sprzężenia zwrotnego.

#### 2.1 Transmitancja obiektu

$$G_p(s) = \frac{a_1 s + a_0}{b_2 s^2 + b_1 s + b_0}$$

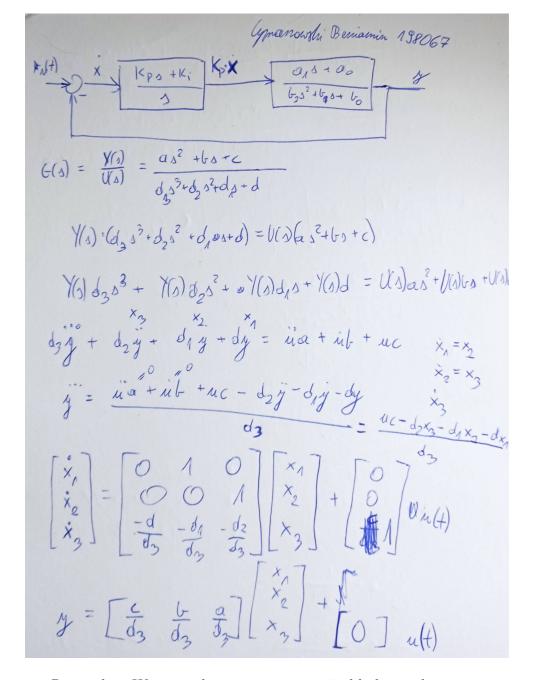
#### 2.2 Regulator PI

$$G_c(s) = K_p + \frac{K_i}{s}$$

### 3 Interfejs użytkownika

Aplikacja została napisana w języku Python z użyciem bibliotek PyQt6 oraz Matplotlib. Umożliwia ona:

- Wprowadzanie parametrów transmitancji i regulatora,
- Wybór typu sygnału wejściowego (sinusoidalny, prostokątny, trójkątny),
- Ustawienie częstotliwości, fazy, czasu i kroku symulacji,
- Wizualizację sygnału wejściowego oraz odpowiedzi układu.
- Sprawdza stabilność układu i wyświetla o niej komunikaty w terminalu.



Rysunek 1: Wyprowadzenie transmitancji układu zamkniętego.

## 4 Opis działania programu

## 5 Przykładowe wyniki

#### 6 Wnioski

Wykorzystanie biblioteki Numpy oraz funkcji sawtooth oraz square z biblioteki SciPy pozwoliła na łatwą implementację sygnałów wejściowych. Użycie biblioteki control pozwoliło na proste utworzenie transmitancji badanego układu oraz przekształcenie jej do modelu stanowego. W zasadzie jedyne ograniczenie w tworzeniu transmitancji obiektu i sterownika leży aktualnie w liczbie argumentów przyjmowanych przez funkcje run\_simulation (co

```
Gp_licznik = [a1, a0]
Gp_mianownik = [b2, b1, b0]
Gp = ct.tf(Gp_licznik, Gp_mianownik)
Gc_licznik = [Kp, Ki]
Gc_mianownik = [1, 0]

Gc = ct.tf(Gc_licznik, Gc_mianownik)
Go = ct.series(Gc, Gp)
Gz = ct.feedback(Go, 1)
```

Rysunek 2: Po przekazaniu do funkcji run\_simulation są tworzone poszczególne transmitancje, są łączone szeregowo i zamykane w ujemnej pętli sprzężenia zwrotnego. W ten sposób otrzymujemy transmitancję całego układu.

```
ss_model = ct.tf2ss(Gz)
A, B, C, D = ss_model.A, ss_model.B, ss_model.C, ss_model.D
```

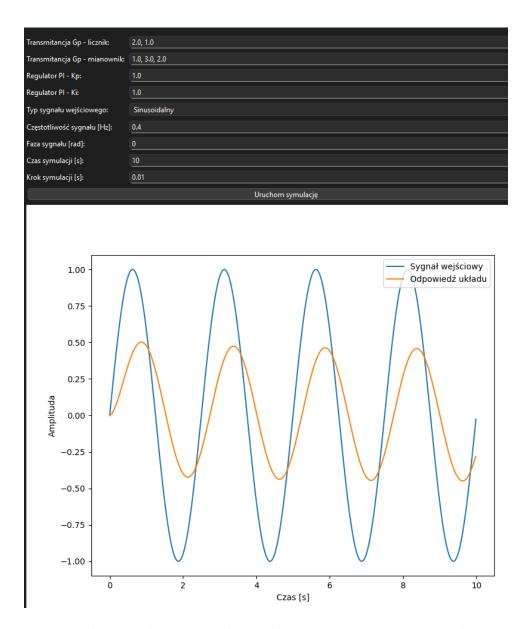
Rysunek 3: Transmitancja całego układu jest następnie przekształcana na model stanowy.

```
for i in range(num_elements-1):
    #krok próbny
    Xp = Xp + A @ Xp + B * U[i]
    #krok właściwy
    X = Xp + 0.5 * (A @ X + B * U[i] + A @ Xp + B * U[i+1])
    Y = C @ X + D * U[i]
    output_signal.append(Y.item())

# Dodanie ostatniego punktu do output_signal
Y = C @ X + D * input_signal[-1]
output_signal.append(Y.item())
```

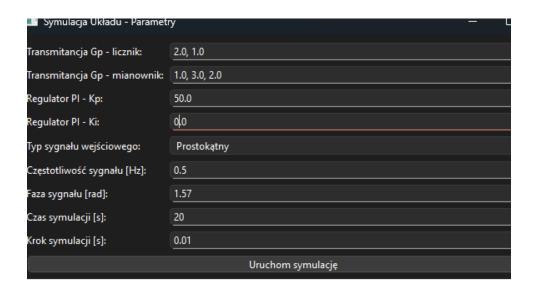
Rysunek 4: Rozwiązywanie równań stanu jest realizowane przy pomocy metody Tustina.

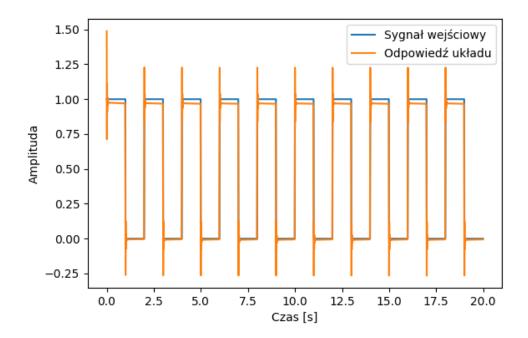
można łatwo zmienić). Dodatkowo fakt wykorzystania metody trapezów do rozwiązywania równań stanu pozwala na implementację innych sygnałów wejściowych, które posiadają miejsca nieciągłości(tak jak np. w przypadku sygnału prostokątnego) co byłoby problematyczne w przypadku zastosowania np, metody Taylora. Zastosowanie modelu stanowego umożliwia również na łatwe rozszerzenie projektu o dodatkowe funkcjonalności jak np. dodanie elementów nieliniowych lub liczenie czy wykreślanie również sygnałów wewnętrznych układu(oczywiście wymagało by to przebudowy pętli realizującej symulacje tak aby



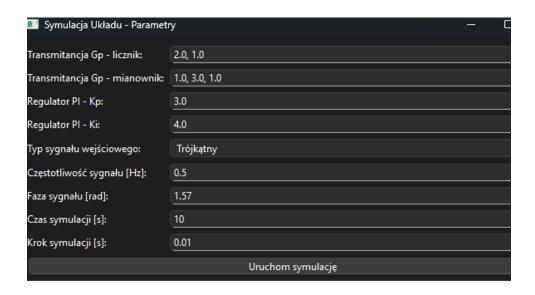
Rysunek 5: Przykładowa odpowiedź układu na sygnał sinusoidalny.

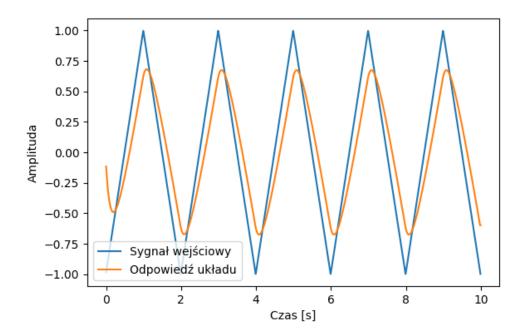
liczyła stan każdego elementu układu).





Rysunek 6: Przykładowa odpowiedź układu na sygnał prostokątny. Ilustracja przeregulowania.





Rysunek 7: Przykładowa odpowiedź układu na sygnał trójkątny.